tutē hominis, quidnā ea tandē ſit ubi prius ad alias res orationē conuerterimus, ut eam multitudini ad intelligendū faciliorē & dilucidiorē efficiamus. Quid ergo eſt virtus equi? nunqd aureum habere frenū, huiuſmodi cingula ſtragulorū vincula ex ſericis filis cōtexta, tapetas variatos auroq; intertextos, phaleras gemmis diſtinctas, comas aureis funiculis cōplicatas? an verò curſu eſſe velocē, crurib. bene firmis, numerosè incedere, & vngulas habere generoſo equo dignas; fortitudine præditū eſſe, longis itinerib. ac bellis idonea; poſſe et in acie magno animo et facta fuga equitē incolumē cōſeruare? an non pſpicuū eſt, his, nō illis eq virtutē cōtineri? Aſinorū verò & mulorū quam virtutē eſſe

γυμνάσαντες, ὥστε εὐμαθέστερον αὐτὸν ποιῆσαι καὶ σαφέστερον τοῖς πολλοῖς. τί ποτ' οὖν ἐστιν ἵππου ἀρετή; ἆρα τὸ χρυσοῦν ἔχειν χαλινὸν, καὶ τελαμῶνας τοιούτους, καὶ στρωμάτων δεσμὸν ἐκ σηρικῶν νημάτων συγκείμενον, καὶ τάπητας ποικίλους καὶ χρυσοπάστους, καὶ φάλαρα λιθοκόλλητα, καὶ πλοκάμους χρυσοῖς σχοινίοις συμπεπλεγμένους; ἢ τὸ δρομικὸν εἶναι καὶ εὔσκελῆ, καὶ βαδίζειν εὔρυθμα καὶ ὁπλὰς ἔχειν ἵππῳ πρεπούσας γενναίῳ; καὶ ἀνδρίαν κεκτῆσθαι τὴν ἐν ἀποδημίαις μακραῖς, τὴν ἐν πολέμοις ἁρμόζουσαν: καὶ δύνασθαι καὶ ἐν παρατάξει μετὰ πολλοῦ φαίνεσθαι τοῦ παραστήματος, καὶ τροπῆς γενομένης σώζειν τὸν ἀναβάτην; οὐκ εὔδηλον ὅτι ταῦτα ἵππου ἀρετὴ, οὐκ ἐκεῖνα; τί δὲ ὄνων καὶ ἡμιόνων, ποίαν φαίης ἀρετὴν εἶναι; οὐ τὸ δύνασθαι μετ' εὐκολίας ἀχθο-